I

*(Retsakter hvis offentliggørelse er obligatorisk)*

# RÅDETS FORORDNING (EØF) Nr. 590/85

**af 26. februar 1985**

**om ændring af forordning (EØF) nr. 857/84 om almindelige regler for anvendelsen af den i artikel 5c i forordning (EØF) nr. 804/68 omhandlede afgift på mælk og mejeriprodukter**

RÅDET FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det europæiske økonomiske Fællesskab,

under henvisning til Rådets forordning (EØF) nr. 804/68 af 27. juni 1968 om den fælles markedsordning for mælk og mejeriprodukter (1), senest ændret ved forordning (EØF) nr. 1557/84 (2), særlig artikel 5c, stk. 6, og

ud fra følgende betragtninger :

Ved artikel 5c i forordning (EØF) nr. 804/68 er der indført en ordning til styring af produktionen af mælk ved fastsættelse af individuelle referencemængder for producenter eller opkøbere af mælk og mejeriprodukter efter den formel, som medlemsstaterne har valgt ; en producent eller opkøber skal betale foreløbige kvartalsvise afgifter, når den pågældende i et kvartal overskrider den tilsvarende produktion eller indvejning i et referenceår ; disse individuelle referencemængder skal fastsættes således, at den af medlemsstaterne garanterede mængde, der svarer til indvejningerne i 1981 forhøjet med 1 % eller, hvis det drejer sig om det første år, hvor ordningen anvendes, 2 %, ikke overskrides ; på grund af den generelle stigning i mælkeproduktionen gennem flere år pålægges det ved fastsættelse af sådanne produktionstærskler og størrelsen af den gældende tillægsafgift producenterne eller opkøberne at gøre en stor indsats for at styre og tilpasse deres produktion ; tilpasningen for de enkelte producenter eller opkøbere er for det første år, hvor ordningen anvendes, blevet vanskeliggjort ved, at der først sent er blevet givet meddelelse om de individuelle referencemængder, hvilket skyldes de forskellige medlemsstaters generelle vanskeligheder med at iværksætte ordningen ;

for at give de afgiftspligtige mulighed for en mere gradvis tilpasning, især i de områder, hvor mælkeproduktionen er steget betydeligt, forekommer det nødvendigt at lempe fællesskabsmekanismerne det første år, hvor ordningen anvendes ; det tilstræbte mål kan nås ved midlertidigt at tillade medlemsstaterne at tildele producenter eller opkøbere inden for samme område de mængder, som ikke er udnyttet af andre producenter eller opkøbere i samme område på grund af nedgang i sidstnævntes leverancer eller opkøb i forhold til referenceåret ; de ikke-udnyttede mængder kan ligeledes midlertidigt tildeles producenter eller opkøbere i andre områder ; denne mekanisme kan dog kun anvendes særskilt med hensyn til leverancer og direkte salg ; der bør træffes bestemmelse om, at den nævnte tildeling kan foretages på grundlag af visse differentieringskriterier ; gyldigheden af disse bestemmelser bør begrænses til det første år, hvor tillægsafgiften anvendes ;

ifølge artikel 2, stk. 2, i forordning (EØF) nr. 857/84 (3) kan medlemsstaterne ved fastlæggelsen af referencemængderne for producenter og opkøbere på deres geografiske område i henhold til formel A eller B basere sig på produktionen i et andet kalenderår end 1981 justeret med en procentsats for at tage hensyn til produktions- og indvejningsvilkårene ; tilsvarende bestemmelser bør kunne anvendes med henblik på fastlæggelse af referencemængderne for de producenter af mælk og mejeriprodukter, der afsætter deres produkter direkte til konsum ;

de yderligere referencemængder, der er nødvendige for at tage hensyn til visse producenters særlige situation, afskrives i henhold til artikel 5 i forordning (EØF) nr.

(1) EFT nr. L 148 af 28. 6. 1968, s. 13.
(2) EFT nr. L 150 af 6. 6. 1984, s. 6.

857/84 på en reserve, som hver medlemsstat har oprettet inden for garantimængden; de nærmere regler for oprettelse af reserven for det direkte salg bør præciseres;

visse producenter leverer en del af deres produktion til en opkøber og sælger den anden del direkte til forbrugeren; da størrelsen af de andele, der afsættes på disse to måder varierer, bør disse producenter, for at kunne imødekomme visse specifikke ændringer i afsætningsmønsteret have adgang til inden for en periode på tolv måneder at få forhøjet en af deres referencemængder, når en tilsvarende mængde af den anden referencemængde i samme periode ikke udnyttes; forhøjelsen af en mængde er altså betinget af, at den anden mængde forud nedsættes tilsvarende;

anvendelsen af artikel 7 i forordning (EØF) nr. 857/84 vedrørende overførsel af referencemængder i tilfælde af en bedrifts salg, bortforpagtning eller overdragelse ved arv, kan i visse tilfælde medføre, at der opstår en vanskelig økonomisk og social situation; medlemsstaterne bør for at gøre det muligt for en forpagter, hvis kontrakt udløber, at fortsætte mælkeproduktionen andetsteds, bemyndiges til i fornødent omfang at tildele denne forpagter en del af eller hele den referencemængde, der svarer til den bedrift, han forlader; af samme grund bør der fastsættes lignende bestemmelser til fordel for den afgående producent i tilfælde af overdragelse af jorden til offentlige myndigheder og/eller af hensyn til almenvellet;

i artikel 12 i forordning (EØF) nr. 857/84 gives der med henblik på anvendelsen af tillægsafgiftsordningen en definition af begrebet »opkøber«; i denne definition tages der ikke tilstrækkelig hensyn til de tilfælde, hvor der er tale om meget små mejerier, som findes i visse områder i Fællesskabet; fastsættelsen af et højere afgiftsbeløb i forbindelse med formel B begrundes med, at et givet mejeri så har mulighed for at gennemføre en naturlig udligning mellem de stigende leverancer fra visse producenter og de faldende leverancer fra andre producenter; en sådan naturlig udligning kan ikke foretages harmonisk på meget små mejerier; for at opnå større ækvivalens i resultaterne er det rimeligt ved begrebet »opkøber« i den pågældende artikel at forstå en sammenslutning af opkøbere, der for disses regning udfører visse opgaver, såfremt medlemmernes mælketilførsler og sammenslutningens samlede mælketilførsler ikke overstiger et vist niveau —

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

*Artikel 1*

Forordning (EØF) nr. 857/84 ændres således:

1. Følgende artikel indsættes:

»*Artikel 4a*

1. I den første tolvmåneders periode kan medlemsstaterne tildele de referencemængder, producenterne og opkøberne ikke har udnyttet, til producenter eller opkøbere i samme område samt i givet fald i andre områder.

Disse tildelinger foretages i første række inden for samme område, i anden række mellem områder.

2. Ved anvendelsen af stk. 1 kan der tages hensyn til

— størrelsen af og udviklingen i leverancerne fra visse kategorier af afgiftspligtige;
— i givet fald, udviklingen i leverancerne i visse områder.

3. Denne artikel gælder ligeledes for direkte salg.

4. Medlemsstaterne underretter Kommissionen om de foranstaltninger, der er truffet til gennemførelse af denne artikel.«.

2. Artikel 6 affattes således:

»*Artikel 6*

1. Der tildeles hver af de i artikel 5c, stk. 2, i forordning (EØF) nr. 804/68 omhandlede producenter af mælk og mejeriprodukter en referencemængde, der svarer til deres direkte salg i kalenderåret 1981 forhøjet med 1 %.

Medlemsstaterne kan dog bestemme, at referencemængden for producenterne på deres område er lig med det direkte salg i kalenderåret 1982 eller 1983 justeret med en procentsats.

Denne procentsats kan differentieres i forhold til visse kategorier af afgiftspligtiges salg, udviklingen i salget i visse områder i perioden 1981 til 1983 eller udviklingen i visse kategorier af afgiftspligtiges salg i samme periode på betingelser, som skal fastlægges efter fremgangsmåden i artikel 30 i forordning (EØF) nr. 804/68.

2. Med forbehold af artikel 6a må de samlede referencemængder, der tildeles i henhold til stk. 1, ikke overstige de mængder, der er anført i bilaget.

3. Artikel 3, 4 og 7 gælder for de i denne artikel nævnte producenter på betingelser, som skal fastlægges efter fremgangsmåden i artikel 30 i forordning (EØF) nr. 804/68. Med henblik på anvendelsen af artikel 3 og 4 kan medlemsstaterne oprette en reserve inden for den samlede mængde, der i bilaget er anført for hver medlemsstat«.

3. Følgende artikel indsættes:

»*Artikel 6a*

Producenter, som råder over to referencemængder for henholdsvis leverancer og direkte salg, kan efter anmodning og for at tage hensyn til ændringer i deres afsætningsmønster få forhøjet den ene af de to referencemængder inden for en periode på tolv måneder. Det er en forudsætning for forhøjelsen, at den anden referencemængde i samme periode på tolv måneder nedsættes tilsvarende. Denne nedsættelse og den tilsvarende forhøjelse lægges til eller trækkes fra de i artikel 5 og 6 omhandlede tilsvarende reserver.

For at komme i betragtning skal den i stk. 1 omhandlede anmodning fra producenten indeholde alle de oplysninger, der er nødvendige for at vurdere:

— størrelsen af ansøgernes malkekvægsbedrift,

— den samlede mængde af den pågældende mælkeproduktion, leverancer og direkte salg af mælk og/eller mejeriprodukter,

— arten og omfanget af ændringen af den pågældendes afsætningsmønster.«.

4. Artikel 7 affattes således:

»*Artikel 7*

1. I tilfælde af salg, bortforpagtning eller overdragelse ved arv af en bedrift overføres den tilsvarende referencemængde helt eller delvis til køberen, forpagteren eller arvingen ifølge betingelser, der skal fastsættes.

Med forbehold af stk. 3, andet afsnit, kan medlemsstaterne i tilfælde af overdragelse af jorder til offentlige myndigheder og/eller af hensyn til almenvellet bestemme, at den referencemængde, der svarer til bedriften eller den del af bedriften, som overdrages, helt eller delvis stilles til rådighed for den afgående producent, hvis han agter at fortsætte mælkeproduktionen.

2. Hvis en opkøber helt eller delvis træder i stedet for en anden eller flere andre opkøbere, skal ved anvendelse af formel B den årlige referencemængde for den pågældende fastsættes:

— for resten af den løbende periode på tolv måneder, ved helt eller delvis at tage hensyn til referencemængderne i forhold til det resterende tidsrum,

— for den følgende periode på tolv måneder, ved helt eller delvis at lægge de referencemængder til grund, som tilkom de opkøbere, han træder i stedet for.

3. Medlemsstaterne kan bestemme, at en del af de pågældende mængder lægges til den i artikel 5 eller, alt efter omstændighederne, til den i artikel 6, stk. 3, omhandlede reserve.

I tilfælde af overdragelse af jorder til offentlige myndigheder og/eller af hensyn til almenvellet kan medlemsstaterne dog bestemme, at hele den pågældende referencemængde skal lægges til den i artikel 5 eller, alt efter omstændighederne, den i artikel 6, stk. 3, omhandlede reserve.

4. Ved en forpagtningskontrakts udløb uden adkomst for den nye forpagter til at videreføre forpagtningen på samme betingelser kan medlemsstaterne bestemme, at den referencemængde der svarer til den bedrift, der er omfattet af forpagtningskontrakten, helt eller delvis stilles til rådighed for den afgående forpagter, hvis denne ønsker at fortsætte mælkeproduktionen.

5. Gennemførelsesbestemmelserne til denne artikel fastsættes efter fremgangsmåden i artikel 30 i forordning (EØF) nr. 804/68.«.

5. I artikel 12, litra e), tilføjes følgende afsnit:

»Som opkøber betragtes imidlertid også en sammenslutning af opkøbere fra samme geografiske område, der for medlemmernes regning udfører administrative og regnskabsmæssige opgaver, såfremt

— de enkelte medlemmers mælkeindvejning er mindre end 165 tons pr. dag,

— medlemmernes gennemsnitlige mælkeindvejning på arsbasis er mindre end 30 tons pr. dag, og

— sammenslutningens samlede mælkeindvejning er mindre end 1 100 000 tons pr. år.«.

*Artikel 2*

Denne forordning træder i kraft på dagen for offentliggørelsen i *De Europæiske Fællesskabers Tidende.*

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, desn 26. februar 1985.

*På Rådets vegne*

F. M. PANDOLFI

*Formand*